

Hesekiel 8

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ καὶ οἱ πρεσβύτεροι ιουδαὶ ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου

2 καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρός ἀπὸ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ καὶ ἔως κάτω πῦρ καὶ ἀπὸ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω ὡς ὅραις ἡλέκτρου

3 καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς καὶ ἀνέλαβέν με τῆς κορυφῆς μου καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἥγαγέν με εἰς ιερουσαλημ ἐν ὅράσει θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν οὗ ἦν ἡ στήλη τοῦ κτωμένου

4 καὶ ἴδοὺ ἐκεῖ ἦν δόξα κυρίου θεοῦ ισραὴλ κατὰ τὴν ὅρασιν ἦν εἶδον ἐν τῷ πεδίῳ

5 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς βορρᾶν καὶ ἴδοὺ ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πρὸς ἀνατολάς

6 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν ἀνομίας μεγάλας ποιοῦσιν ὕδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀγίων μου καὶ ἔτι ὅψει ἀνομίας μείζονας

7 καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς

8 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ὅρυξον καὶ ὕρυξα καὶ ἴδοὺ θύρα μία

9 καὶ εἶπεν πρός με εἰσελθε καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας ἀς οὗτοι ποιοῦσιν ὕδε

10 καὶ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ μάταια βδελύγματα καὶ πάντα τὰ εἰδωλα οἴκου ισραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοῦ κύκλῳ

11 καὶ ἐβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου ισραὴλ καὶ ιεζονιας ὁ τοῦ σαφαν ἐν μέσῳ αὐτῶν είστηκει πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινεν

12 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας ἂ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου ισραὴλ ποιοῦσιν ἔκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶντι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν διότι εἶπαν οὐχ ὅρᾳ ὁ κύριος ἐγκαταλέλοιπεν κύριος τὴν γῆν

13 καὶ εἶπεν πρός με ἔτι ὅψει ἀνομίας μείζονας ἀς οὗτοι ποιοῦσιν

14 καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν καὶ ἴδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν θαμμούς

15 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας καὶ ἔτι ὅψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων

16 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου τὴν ἐσωτέραν καὶ ἴδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ κυρίου ἀνὰ μέσον τῶν αὐλαμ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου ὡς εἴκοσι ἄνδρες τὰ ὅπισθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου καὶ τὰ

πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι καὶ οὗτοι προσκυνοῦσιν τῷ ἡλίῳ

17 καὶ εἶπεν πρός με ἔώρακας υἱὲ ἀνθρώπου μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ ιουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἀς πεποιήκασιν ὃδε διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας καὶ ἴδοὺ αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες

18 καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου οὐδὲ μὴ ἐλεήσω